

32000R1760

11.8.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 204/1

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1760/2000

ze dne 17. července 2000

o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 37 a 152 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 19 nařízení Rady (ES) č. 820/97 ze dne 21. dubna 1997, kterým se stanoví systém identifikace a evidence skotu a které se týká označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa ⁽⁵⁾, stanoví, že by měl být zaveden systém povinného označování hovězího masa, který je závazný pro všechny členské státy od 1. ledna 2000. Tentýž článek rovněž stanoví, že na základě návrhu Komise by před tímto datem měla přijata obecná pravidla pro tento povinný systém.

(2) Nařízení Rady (ES) č. 2772/1999 ze dne 21. prosince 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k systému povinného označování hovězího masa ⁽⁶⁾, stanoví, že uvedená obecná pravidla se použijí pouze dočasně během nejdéle osmiměsíčního období, a to od 1. února do 31. srpna 2000.

(3) V zájmu jasnosti je vhodné zrušit nařízení (ES) č. 820/97 a nahradit ho tímto nařízením.

(4) V důsledku nestability trhu s hovězím masem a s výrobky z hovězího masa, kterou způsobila krizová situace v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií, má transparentnost podmínek produkce a uvádění

na trh příslušných produktů, zejména pokud jde o zpětné vysledování, pozitivní vliv na spotřebu hovězího masa. Za účelem udržet a posílit důvěru spotřebitelů v hovězí maso a za účelem vyvarovat se klamání spotřebitelů je nezbytné vytvořit rámec, který spotřebitelům zpřístupní informace pomocí dostatečného a jasného označení produktu.

(5) Za tímto účelem je nutné, aby byl pro jednotlivé fáze produkce jednak zaveden účinný systém identifikace a evidence skotu a jednak pro jednotlivé fáze uvádění na trh zvláštní systém označování Společenství v odvětví hovězího masa založený na objektivních kritériích.

(6) Na základě záruk, které mohou být díky tomuto zlepšení poskytnuty, bude rovněž dodržovány některé požadavky veřejného zájmu, zejména pokud jde o ochranu lidského zdraví a zdraví zvířat.

(7) Výsledkem bude zvýšení důvěry spotřebitelů v jakost hovězího masa a výrobků z hovězího masa, zachování vyšší úrovně ochrany veřejného zdraví a posílení trvalé stability trhu s hovězím masem.

(8) Čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽⁷⁾ stanoví, že zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství musí být identifikována v souladu s požadavky právních předpisů Společenství a musí být evidována takovým způsobem, který umožní zpětně zjištění zemědělského podniku, střediska nebo organizace původu nebo chovu. Tyto systémy identifikace a evidence by do 1. ledna 1993 měly být rozšířeny i na přesuny zvířat na území každého členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 376 E, 28.12.1999, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. C 117, 26.4.2000, s. 47.

⁽³⁾ Úř. věst. C 226, 8.8.2000, s. 9.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), Společný postoj Rady ze dne 6. června 2000 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. července 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 334, 28.12.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 92/118/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

- (9) Článek 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS⁽¹⁾, stanoví, že identifikace a evidence těchto zvířat podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS musí být s výjimkou případu jatečných zvířat a evidovaných koňovitých vykonány po provedení uvedených kontrol.
- (10) Správa některých režimů podpor Společenství v oblasti zemědělství vyžaduje individuální identifikaci některých druhů hospodářských zvířat. Systémy identifikace a evidence proto musí být vhodné pro použití a kontrolu takových individuálních identifikačních opatření.
- (11) Za účelem správného používání tohoto nařízení je nutné zajistit rychlou a účinnou výměnu informací mezi členskými státy. Ustanovení Společenství, která se k tomu vztahují, byla stanovena nařízením Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného používání celních a zemědělských právních předpisů⁽²⁾ a směrnicí Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného používání veterinárních a zootechnických právních předpisů (89/608/EHS)⁽³⁾.
- (12) Současná pravidla týkající se identifikace a evidence skotu byla stanovena směrnicí Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidenci zvířat⁽⁴⁾ a nařízením (ES) č. 820/97. Zkušenosti ukázaly, že provádění směrnice 92/102/EHS pro skot nebylo zcela uspokojivé a vyžaduje další zlepšení. Je proto nutné přijmout zvláštní pravidla pro skot, aby se posílila ustanovení uvedené směrnice.
- (13) Za účelem zavedení zlepšeného identifikačního systému, který má být přijat, je nutné neklást nadměrné požadavky na producenty ve smyslu administrativních formalit. Pro její provádění musí být stanoveny reálné lhůty.
- (14) Pro účely rychlého a přesného vysledování zvířat v rámci kontroly režimu podpor Společenství by měl každý členský stát vytvořit vnitrostátní počítačovou databázi, která bude zaznamenávat totožnost zvířete, všechny zemědělské podniky na jeho území a přesuny zvířat v souladu se směrnicí Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství⁽⁵⁾, která objasňuje veterinární požadavky týkající se této databáze.
- (15) Je důležité, aby každý členský stát přijal veškerá opatření, která mohou být případně nezbytná pro co nejrychlejší zajištění plné funkčnosti vnitrostátní počítačové databáze.
- (16) Je rovněž vhodné přijmout opatření s cílem vytvořit technické podmínky zaručující nejlepší možné spojení producenta s databází a komplexní využití databází.
- (17) S cílem vysledovat přesuny skotu by měla být zvířata označena ušní značkou v každém uchu a doprovázena zvířecím pasem během jakéhokoli přesunu. Vlastnosti ušní značky a zvířecího pasu by měly být stanoveny na úrovni Společenství. Zvířecí pas by měl být zpravidla vydán pro každé zvíře, kterému byla přidělena ušní značka.
- (18) Zvířata dovážená ze třetích zemí podle směrnice 91/496/EHS by měla podléhat stejným požadavkům na identifikaci.
- (19) Každé zvíře by mělo po celý život mít svou ušní značku.
- (20) Komise prošetřuje na základě prací prováděných Společným výzkumným střediskem možnost využití elektronických prostředků pro identifikaci zvířat.
- (21) Chovatelé zvířat, s výjimkou přepravců, by měli vést aktualizovanou evidenci zvířat chovaných v zemědělském podniku. Vlastnosti evidence by měly být stanoveny na úrovni Společenství. Příslušný orgán by měl mít na vyžádání přístup k těmto evidencím.
- (22) Členské státy mohou rozložit náklady plynoucí z těchto opatření na celé odvětví hovězího masa.
- (23) Je vhodné stanovit příslušný orgán nebo příslušné orgány pro používání jednotlivých hlav tohoto nařízení.
- (24) Je vhodné zavést systém povinného označování hovězího masa, který je závazný pro všechny členské státy. Podle tohoto povinného systému by měli hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí na trh hovězí maso, uvádět na štítku údaje o hovězím masu a o místě porážení zvířete nebo zvířat, ze kterého/kterých toto hovězí maso pochází.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí 96/43/ES (Úř. věst. L 162, 1.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 2.6.1981, s. 1. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 515/97 (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněna aktem o přistoupení z roku 1994.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 25.4.1997, s. 1.

- (25) Systém povinného označování hovězího masa by měl být rozšířen od 1 ledna 2002. Podle tohoto povinného systému by měly hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí na trh hovězí maso, uvádět na štítku i údaje o původu, zejména místo narození, výkrmu a porážky zvíře nebo zvířata, ze kterého/kterých hovězí maso pochází.
- (26) Doplňující údaje k údajům o místě narození, výkrmu a porážky zvíře nebo zvířata, ze kterého/kterých hovězí maso pochází, mohou být uvedeny podle systému nepovinného označování hovězího masa.
- (27) Systém nepovinného označování založený na původu by měl být v platnosti od 1. ledna 2002, přičemž se rozumí, že doplňující údaje o přesunech skotu ve Společenství se vyžadují pouze u zvířat narozených po 31. prosinci 1997.
- (28) Systém povinného označování hovězího masa by se měl vztahovat i na hovězí maso dovážené do Společenství. Mělo by se však vzít v úvahu, že hospodářské subjekty nebo organizace ze třetích zemí nemusí mít k dispozici všechny údaje, které jsou požadovány pro označování hovězího masa vyprodukovaného ve Společenství. Je proto nezbytné stanovit minimum údajů, u kterých musí třetí země zajistit, aby byly na štítku uvedeny.
- (29) Hospodářským subjektů nebo organizacím, které vyrábějí a uvádějí na trh mleté maso a které nejsou schopny poskytnout všechny údaje požadované podle systému povinného označování hovězího masa, musí být uděleny výjimky umožňující poskytnout pouze minimum údajů.
- (30) Cílem označování je poskytnout co největší transparentnost při uvádění hovězího masa na trh.
- (31) Ustanovení tohoto nařízení se nesmí dotknout nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾.
- (32) Pro všechny údaje jiné než ty, které spadají pod systém povinného označování hovězího masa, by měl být také vytvořen systém Společenství pro označování hovězího masa, a s ohledem na různorodost popisů hovězího masa uváděného na trh ve Společenství je nejpřijatelnějším řešením vznik systému nepovinného označování hovězího masa. Účinnost takového systému nepovinného označování závisí na možnosti vysledování jakého-
- koli označeného hovězího masa zpět ke zvířeti nebo zvířatům, z nichž pochází označené maso. Opatření pro označování přijatá hospodářskými subjekty nebo organizacemi by měla podléhat zadávacím podmínkám, které by měly být předány příslušnému orgánu ke schválení. Hospodářské subjekty a organizace by měly být oprávněny označovat hovězí maso pouze tehdy, pokud štítek obsahuje jejich jméno nebo jejich identifikační logo. Příslušné orgány členských států by měly být v případě pochybení oprávněny odebrat jejich schválení jakýmkoli zadávacím podmínkám. Za účelem zajistit uznání zadávacích podmínek označování v celém Společenství je nutné zavést výměnu informací mezi členskými státy.
- (33) Hospodářské subjekty a organizace, které dovážejí do Společenství hovězí maso ze třetích zemí, mohou rovněž usilovat o označování svých produktů podle systému nepovinného označování. Měla by být přijata ustanovení, která by pokud možno zaručila, aby opatření pro označování dováženého hovězího masa byla stejně spolehlivá jako opatření pro označování hovězího masa ze Společenství.
- (34) Přechod od opatření podle hlavy II nařízení (ES) č. 820/97 k opatřením tohoto nařízení může působit potíže, kterými se toto nařízení nezabývá. S cílem vyřešit tento problém by měla mít Komise možnost přijmout nezbytná přechodná opatření. Komise by také měla být oprávněna řešit v případě potřeby specifické praktické problémy.
- (35) Aby byla zaručena spolehlivost opatření stanovených tímto nařízením, je nutné zavázat členské státy k povinnosti provádět odpovídající a účinná kontrolní opatření. Těmito kontrolami by neměly být dotčeny žádné kontroly, které může provádět Komise analogicky podle článku 9 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽²⁾.
- (36) V případě porušení ustanovení tohoto nařízení by měly být uloženy přiměřené sankce.
- (37) Opatření nezbytná pro provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999, o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (1999/468/ES) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1036/1999 (Úř. věst. L 127, 21.5.1999, s. 4).

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

Identifikace a evidence skotu

Článek 1

1. Každý členský stát vytvoří v souladu s touto hlavou systém identifikace a evidence skotu.

2. Tato hlava se použije, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství stanovené pro účely eradikace nebo tlumení nákaz a aniž je dotčena směrnice 91/496/EHS a nařízení (EHS) č. 3508/92⁽¹⁾. Směrnice 92/102/EHS, která se vztahuje výhradně na skot, však nadále nepoužije od data, ke kterému musí být zvířata identifikována v souladu s touto hlavou.

Článek 2

Pro účely této hlavy se rozumí:

- „zvířetem“ skot ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) a c) směrnice 64/432/EHS⁽²⁾,
- „zemědělským podnikem“ jakékoli zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo na území stejného členského státu, kde jsou zvířata ve smyslu tohoto nařízení držena, chována nebo kde se s nimi zachází,
- „držitelem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata trvale nebo dočasně, během přepravy nebo na trhu,
- „příslušným orgánem“ ústřední orgán nebo orgány členského státu příslušný(é) a pověřený(é) prováděním veterinárních kontrol a prováděním této hlavy, nebo v případě kontroly premií orgány pověřené prováděním nařízení (EHS) č. 3508/92.

Článek 3

Systém identifikace a evidence skotu zahrnuje toto:

- a) ušní značky pro individuální identifikaci zvířat;
- b) počítačové databáze;
- c) zvířecí pasy;
- d) jednotlivé evidence vedené v každém zemědělském podniku.

Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu mají přístup ke všem informacím spadajícím do této hlavy. Členské státy a Komise přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby všechny příslušné strany včetně organizací spotřebitelů majících zájem a uznaných členským státem měly přístup k těmto údajům, pokud je zaručena důvěrnost a ochrana údajů předepsaná vnitrostátními právními předpisy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1036/1999 (Úř. věst. L 127, 21.5.1999, s. 4).

⁽²⁾ Úř. věst. č. 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Směrnice aktualizovaná směrnicí 97/12/ES (Úř. věst. L 109, 25.4.1997, s. 1) a naposledy pozměněná směrnicí 98/99/ES (Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 107).

Článek 4

1. Všechna zvířata zemědělského podniku, která jsou narozena po 31. prosinci 1997 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství, by měla být identifikována ušní značkou schválenou příslušným orgánem a připevněnou na každé ucho. Obě ušní značky mají stejný identifikační kód, který umožní identifikovat každé zvíře a zemědělský podnik, kde se zvíře narodilo. Odchylně od výše uvedeného požadavku mohou být zvířata, která jsou narozena před 1. lednem 1998 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství, identifikována v souladu se směrnicí 92/102/EHS až do 1. září 1998.

Odchylně od prvního pododstavce mohou být zvířata, která jsou narozena před 1. lednem 1998 nebo jsou po tomto datu určena pro obchod uvnitř Společenství se záměrem okamžité porážky, identifikována v souladu se směrnicí 92/102/EHS až do 1. září 1999.

Skot určený pro kulturní a sportovní události (s výjimkou veletrhů a výstav) může být místo ušních značek označen identifikačním systémem, který skýtá rovnocenné záruky a který je schválen Komisí.

2. Ušní značka připevněná ve lhůtě, kterou stanoví členský stát po narození zvířete a každopádně předtím, než zvíře opustí zemědělský podnik, ve kterém se zvíře narodilo. Tato lhůta nesmí být delší než 30 dní do 31. prosince 1999 a delší než 20 dní po tomto datu.

Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit.

Žádné zvíře narozené po 31. prosinci 1997 nesmí opustit zemědělský podnik, pokud není identifikováno v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Všechna zvířata dovážená ze třetí země, která prošla kontrolami podle směrnice 91/496/EHS a která zůstávají na území Společenství, jsou ve lhůtě, kterou má stanovit členský stát, a která není delší než 20 dní od uvedených kontrol, v každém případě před opuštěním zemědělského podniku, identifikována v zemědělském podniku určení ušní značkou, která splňuje požadavkům tohoto článku.

Není však nutné identifikovat zvíře, pokud jsou zemědělským podnikem určeni jatka členského státu, kde jsou takové kontroly provedeny, a zvíře je poraženo během 20 dní po provedení kontroly.

Původní identifikace provedená třetí zemí se zaznamená do počítačové databáze podle článku 5 nebo, pokud není tato databáze ještě plně funkční, do evidencí podle článku 3 společně s identifikačním kódem přiděleným členským státem určení.

4. Všechna zvířata z jiného členského státu se ponechají jejich původní ušní značku.

5. Žádná ušní značka nemůže být odebrána nebo nahrazena bez souhlasu příslušného orgánu.

6. Ušní značky jsou přiděleny zemědělskému podniku, rozděleny a přiřevněny na zvířata postupem podle příslušného orgánu.

7. Nejpozději 31. prosince 2001 rozhodnou Evropský parlament a Rada na základě zprávy Komise doprovázené jakýmkoli návrhy a v souladu s postupem podle článku 95 Smlouvy o možnosti zavedení elektronické identifikace na základě pokroku dosaženého v této oblasti.

Článek 5

Příslušný orgán členských států vytvoří počítačovou databázi v souladu s články 14 a 18 směrnice 64/432/EHS.

Počítačové databáze jsou plně funkční nejpozději od 31. prosince 1999 a od té doby uchovávají všechny údaje požadované podle výše uvedené směrnice.

Článek 6

1. Od 1. ledna 1998 vydá příslušný orgán pro každé zvíře, které má být identifikováno podle článku 4, zvířecí pas, a to do 14 dní od oznámení jeho narození, nebo v případě zvířat dovezených ze třetích zemí do 14 dní od oznámení jejich nové identifikace příslušným členským státem podle čl. 4 odst. 3. Za stejných podmínek může příslušný orgán vydat zvířecí pas pro zvířata z jiného členského státu. V tomto případě je zvířecí pas doprovázející zvíře při jeho dovozu odevzdán příslušnému orgánu, který ho vrátí členskému státu, který ho vydal.

Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit.

2. Zvířecí pas doprovází zvíře při každém jeho přesunu.

3. Odchylně od první věty odstavce 1 a od odstavce 2 členské státy:

— které disponují počítačovou databází, kterou Komise považuje za plně funkční v souladu s článkem 5, mohou stanovit, že zvířecí pas může být vydán pouze pro zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství a že zvířecí pas

doprovází tato zvířata pouze v případě, když se přesunují z území příslušného členského státu na území jiného členského státu; a v tomto případě obsahuje zvířecí pas údaje založené na počítačové databázi.

V těchto členských státech je zvířecí pas doprovázející zvíře dovážené z jiného členského státu odevzdán při dovozu zvířete příslušnému orgánu;

— mohou až do 1. ledna 2000 povolit vydání společných zvířecích pasů pro stáda, která se přesunují uvnitř příslušného členského státu, pokud mají zvířata z těchto stád stejný původ a stejné místo určení a jsou doprovázena veterinárním osvědčením.

4. V případě smrti zvířete vrátí jeho chovatel zvířecí pas příslušnému orgánu, a to do sedmi dnů po smrti zvířete. Pokud je zvíře posláno na jatka, je provozovatel jatek odpovědný za vrácení zvířecího pasu příslušnému orgánu.

5. V případě zvířat vyvážených do třetích zemí je zvířecí pas odevzdán posledním chovatelem zvířete příslušnému orgánu v místě vývozu.

Článek 7

1. Každý chovatel zvířat, s výjimkou přepravců:

— vede aktualizovanou evidenci,

— jakmile je počítačová databáze plně funkční, nahlásí příslušnému orgánu veškeré přesuny zvířat ze zemědělského podniku a do zemědělského podniku a všechna narození a úhyny zvířat v zemědělském podniku spolu s daty těchto událostí, a to ve lhůtě stanovené členským státem v rozmezí tří až sedmi dnů od výskytu události. Komise však může na žádost členského státu a postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovit, za jakých okolností mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit, a rovněž může stanovit zvláštní pravidla pro přemísťování skotu při vyhánění na letní pastviny v různých horských oblastech.

2. V souladu s článkem 6 vyplní každý chovatel zvířete zvířecí pas bezprostředně po dovozu zvířete do zemědělského podniku a bezprostředně před odvozem zvířete ze zemědělského podniku a zajistí, aby zvířecí pas zvíře doprovázel.

3. Každý chovatel poskytne na žádost příslušného orgánu veškeré informace o původu, identifikaci a případně i místa určení zvířat, která vlastnil, choval, přepravoval, uvedl na trh nebo porazil.

4. Evidence je ve formátu schváleném příslušným orgánem, je veden ručně nebo na počítači a měl by být na žádost příslušného orgánu kdykoliv k dispozici během minimálního období, které určí příslušný orgán a které nesmí být kratší než tři roky.

Článek 8

Členské státy určí orgán příslušný pro zajištění dodržování této hlavy. Členské státy uvědomí o existenci tohoto orgánu ostatní členské státy a Komisi.

Článek 9

Členské státy mohou požadovat po chovatelích náhradu nákladů vynaložených na systémy podle článku 3 a kontroly stanovené v této hlavě.

Článek 10

Prováděcí pravidla k této hlavě se přijmou řídicím postupem podle čl. 23 odst. 2. Tato opatření se týkají zejména:

- a) ustanovení o ušních značkách;
- b) ustanovení o zvířecím pasu;
- c) ustanovení o evidenci;
- d) minimální kontroly, které mají být provedeny;
- e) používání správních postihů;
- f) přechodných opatření nezbytných pro snadnější používání této hlavy.

HLAVA II

Označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa

Článek 11

Hospodářské subjekty nebo organizace podle článku 12, které

- je na základě oddílu I této hlavy povinny označovat hovězí maso na všech fázích uvádění na trh,
- si na základě oddílu II této hlavy přejí označovat hovězí maso v místě prodeje takovým způsobem, aby byly poskytnuty informace jiné než ty, které jsou stanoveny článkem 13 týkající se některých vlastností nebo podmínek produkce označeného masa nebo zvířete, ze kterého pochází,

tak učiní v souladu s touto hlavou.

Tato hlava se použije, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství, zejména pokud jde o hovězí maso.

Článek 12

Pro účely této hlavy se rozumí:

- „hovězí masem“ všechny produkty kódů KN 0201, 0202, 0206 10 95 a 0206 29 91,
- „označováním“ připevňování štítku na jednotlivý kus nebo jednotlivé kusy masa nebo na jejich obal nebo v případě nebalených produktů poskytnutí příslušných informací v písemné a viditelné formě spotřebiteli v místě prodeje,
- „organizací“ skupina hospodářských subjektů ze stejného odvětví nebo z různých odvětví obchodu s hovězím masem.

ODDÍL I

Systém povinného označování hovězího masa ve Společenství

Článek 13

Obecná pravidla

1. Hospodářské subjekty a organizace, které uvádějí hovězí maso na trh ve Společenství, ho označí v souladu s tímto článkem.

Systém povinného označování zaručuje vztah jednak mezi identifikačními jatečně upravených těl, čtvrti jatečně upravených těl nebo kusů masa a jednak mezi jednotlivým zvířetem nebo, pokud to dostačuje k ověření pravdivosti údajů na štítku, příslušnou skupinou zvířat.

2. Štítek obsahuje tyto údaje:

- a) referenční číslo nebo referenční kód zajišťující vztah mezi masem a zvířetem nebo zvířaty. Tímto číslem může být identifikační číslo jednotlivého zvířete, ze kterého hovězí maso pochází, nebo identifikační číslo skupiny zvířat;
- b) schvalovací číslo jatek, ve kterých bylo zvíře nebo skupina zvířat porážena, a členský stát nebo třetí země, ve kterém se jatka nacházejí. Údaj zní: „Poráženo v (název členského státu nebo třetí země) (schvalovací číslo)“;
- c) schvalovací číslo bouchárny, která provedla bouchání jatečně upraveného těla nebo skupiny jatečně upravených těl, a členský stát nebo třetí země, ve které se bouchárna nachází. Údaj zní: „Boucháno v (název členského státu nebo třetí země) (schvalovací číslo)“.

3. Členské státy, jejichž systému identifikace a evidence skotu podle hlavy I poskytuje dostatek údajů, mohou do 31. prosince 2001 rozhodnout, že u hovězího masa ze zvířat narozených, chovaných a poražených na jejich území musí být na štítcích povinně uvedeny také doplňující údaje.

4. Povinný systém ve smyslu odstavce 3 nesmí vést k narušení obchodu mezi členskými státy.

Prováděcí pravidla platná v členských státech, které zamýšlejí použít odstavec 3, vyžadují předchozí schválení Komisí.

5. a) Od 1. ledna 2002 uvedou hospodářské subjekty a organizace na štítcích:
 - i) členský stát nebo třetí země narození;
 - ii) členské státy nebo třetí země, kde probíhal výkrm;
 - iii) členský stát nebo třetí země, kde byla provedena porážka;

- b) Pokud však hovězí maso pochází ze zvířat narozených, chovaných a poražených:
- i) ve stejném členském státě, údaj zní: „Původ: (název členského státu)“;
 - ii) ve stejné třetí zemi, údaj zní: „Původ: (název třetí země)“.

Článek 14

Odchyly od systému povinného označování

Odchylně od čl. 13 odst. 2 písm. b) a c) a od čl. 13 odst. 5 písm. a) bodů i) a ii) uvádí hospodářský subjekt nebo organizace, která vyrábí mleté hovězí maso, na štítku slova „Vyrobeno v (název členského státu nebo třetí země)“ podle toho, kde bylo maso vyrobeno, a „Původ“, pokud příslušný stát nebo příslušné státy nejsou státem, kde bylo maso vyrobeno.

Povinnost stanovená v čl. 13 odst. 5 písm. a) bodu iii) se použije pro uvedené maso od data použití tohoto nařízení.

Příslušné hospodářské subjekty nebo organizace však mohou na štítek k mletému hovězímu masu doplnit:

- jeden nebo více údajů stanovených v článku 13, a/nebo
- datum výroby masa.

Na základě dosavadních zkušeností a s ohledem na požadavky mohou být přijata podobná ustanovení pro bourané maso a pro hovězí odřezky postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 15

Povinné označování hovězího masa ze třetích zemí

Odchylně od článku 13 je hovězí maso dovážené do Společenství, pro které nejsou dostupné všechny informace stanovené v článku 13, postupem podle článku 17 opatřeno štítkem s údaji „Původ: mimo ES“ a „Poraženo v: (jméno třetí země)“.

ODDÍL II

Systém nepovinného označování

Článek 16

Obecná pravidla

1. Pokud jde o štítky obsahující údaje jiné než údaje stanovené v oddíle I této hlavy, zašle každý hospodářský subjekt nebo organizace zadávací podmínky ke schválení příslušnému orgánu členského státu, ve kterém probíhá produkce nebo prodej příslušného hovězího masa. Příslušný orgán může rovněž stanovit zadávací podmínky k použití v příslušném členském státě, pokud jejich použití není povinné.

Zadávací podmínky nepovinného označování uvádějí:

- údaje, které mají být uvedeny na štítku,

— opatření, která mají být přijata k zajištění pravdivosti údajů,

— kontrolní systém, který se použije ve všech fázích produkce a prodeje, včetně kontrol, které mají být prováděny nezávislým subjektem uznaným příslušným orgánem a stanoveným hospodářským subjektem nebo organizací. Tyto subjekty splňují kritéria stanovená evropskou normou EN/45011,

— v případě organizace opatření, která mají být přijata ve vztahu k jakémukoli členu, který by nedodržel zadávací podmínky.

Členské státy mohou rozhodnout, že kontroly prováděné nezávislým subjektem mohou být nahrazeny kontrolami prováděnými příslušným orgánem. Příslušný orgán má v takovém případě k dispozici kvalifikovaný personál a zdroje nezbytné k provedení požadovaných kontrol.

Náklady spojené s kontrolami stanovenými v tomto oddíle nese hospodářský subjekt nebo organizace používající systém označování.

2. Schválení zadávacích podmínek závisí na tom, zda příslušný orgán na základě důkladného prošetření jejich jednotlivých údajů podle odstavce 1 nabude přesvědčení, že plánovaný systém označování a zejména systém kontrol mohou řádně a spolehlivě fungovat. Příslušný orgán zamítne všechny zadávací podmínky, které nezajišťují vztah jednak mezi identifikací jatečně upravených těl, jatečně upravených čtvrtí nebo kusů masa a jednotlivým zvířetem nebo, pokud to dostatečně k ověření pravdivosti údajů na štítku, příslušnou skupinou zvířat.

Zadávací podmínky, které stanovují štítky s klamavými nebo nedostatečně jasnými údaji, jsou rovněž zamítnuty.

3. Pokud produkce a/nebo prodej hovězího masa probíhá ve dvou a více členských státech, příslušné orgány členských států prošetří a schválí jim předložené zadávací podmínky, pokud se jejich jednotlivé údaje vztahují k činnostem probíhajícím na jejich vlastním území. V takovém případě by každý příslušný členský stát měl uznat schválení udělená jiným příslušným členským státem.

Pokud ve lhůtě, která má být stanovena postupem podle čl. 23 odst. 2 a která začíná dnem následujícím po dni podání žádosti, nebylo schválení zamítnuto nebo uděleno, nebo pokud nebyly vyžádány doplňující údaje, považuje příslušný orgán zadávací podmínky za schválené.

4. Pokud příslušné orgány všech příslušných členských států schválí předložené zadávací podmínky, jsou příslušný hospodářský podnik nebo organizace pověřeny označovat hovězí maso pod podmínkou, že štítek obsahuje jejich jméno nebo logo.

5. Odchylně od odstavců 1 až 4 může Komise postupem podle čl. 23 odst. 2 v některých případech stanovit zrychlený nebo zjednodušený schvalovací postup, zejména pro hovězí maso v malých maloobchodních baleních nebo pro vysoce jakostní kusy hovězího masa v jednotlivých baleních, které jsou označeny v některém členském státě v souladu se schválenými zadávacími podmínkami a přivezeny na území jiného členského státu, pokud nebyl na jejich původní štítek přidán žádný údaj.

6. Členský stát může rozhodnout, že nesmí být používán název jednoho nebo více jeho regionů, zejména pokud název regionu:

- by mohl vést k záměně nebo potížím při kontrole,
- je vyhrazen pro hovězí maso v rámci nařízení (EHS) č. 2081/92.

Pokud je to povoleno, je název regionu doplněn názvem členského státu.

7. Členské státy informují Komisi o používání tohoto článku a zejména o údajích na štítcích. Komise informuje ostatní členské státy prostřednictvím Řídícího výboru pro hovězí a telecí maso čl. 23 odst. 1 písm. b), a pokud je to nutné, mohou být postupem podle čl. 23 odst. 2 stanovena pravidla pro tyto údaje, zejména mohou být zavedena omezení.

Článek 17

Systém nepovinného označování hovězího masa ze třetích zemí

1. Pokud je hovězí maso zcela nebo částečně produkováno ve třetí zemi, jsou hospodářské subjekty a organizace oprávněny označovat hovězí maso podle tohoto oddílu, pokud dodržují článek 16 a navíc získaly pro své zadávací podmínky schválení příslušného orgánu stanoveného pro tento účel každou z příslušných třetích zemí.

2. Aby bylo schválení udělené třetí zemi platné i ve Společenství, třetí země předem oznámí Komisi:

- příslušný orgán, který byl stanoven,
- postupy a kritéria, která mají příslušné orgány při přezkoumávání zadávacích podmínek dodržovat,
- každý hospodářský subjekt a organizaci, jejichž zadávací podmínky byly příslušným orgánem přijaty.

Komise předá tato oznámení členským státům.

Pokud Komise na základě uvedených oznámení dojde k závěru, že postupy a/nebo kritéria používaná ve třetí zemi neodpovídají standardům stanoveným tímto nařízením, rozhodne po konzultaci s příslušnou třetí zemí, že schválení udělená touto třetí zemí nejsou ve Společenství platná.

Článek 18

Sankce

Aniž je dotčeno jakékoli opatření přijaté organizací nebo nezávislým kontrolním subjektem stanoveným v článku 16, pokud je prokázáno, že hospodářský subjekt nebo organizace nedodržují zadávací podmínky podle čl. 16 odst. 1, mohou členské státy odejmout schválení stanovená v čl. 16 odst. 2 nebo nařídit doplňkové podmínky, které musejí být dodrženy, pokud má být schválení zachováno.

ODDÍL III

Obecná ustanovení

Článek 19

Prováděcí pravidla

Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení se přijmou řídicím postupem podle čl. 23 odst. 2. Tato opatření se týkají zejména:

- a) definice velikosti skupiny zvířat podle čl. 13 odst. 2 písm. a);
- b) definice mletého hovězího masa, hovězího ořezu nebo bouraného hovězího masa podle článku 14;
- c) definice zvláštních údajů, které mohou být uvedeny na štítcích;
- d) opatření nezbytných pro usnadnění přechodu od používání nařízení (ES) č. 820/97 k používání této hlavy;
- e) opatření nezbytných pro řešení konkrétních praktických problémů. Taková opatření se mohou, pokud jsou rádně odůvodněna, lišit od některých částí této hlavy.

Článek 20

Jmenování příslušných orgánů

Členské státy jmenují příslušný orgán nebo příslušné orgány zodpovědné za provádění této hlavy nejpozději do 14. října 2000.

Článek 21

Nejpozději do 14. srpna 2003 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, případně spolu s vhodnými návrhy na rozšíření působnosti tohoto nařízení i na zpracované produkty obsahující hovězí maso a na výrobky z hovězího masa.

HLAVA III Společná ustanovení

Článek 22

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění dodržování ustanovení tohoto nařízení. Prováděním stanovených kontrol nejsou dotčeny kontroly, které může provádět Komise podle článku 9 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95.

Jakékoli sankce, které uloží členský stát chovateli zvířat, by měly být přiměřené závažnosti porušení předpisů. Sankce mohou zahrnovat, pokud je to odůvodněné, omezení přesunu zvířat z a do zemědělského podniku příslušného chovatele.

2. Znalci Komise v součinnosti s příslušnými orgány:

- a) ověří, zda členské státy splňují podmínky tohoto nařízení;
- b) provádějí kontroly na místě, aby se přesvědčily, že byly kontroly provedeny v souladu s tímto nařízením.

3. Členský stát, na jehož území je kontrola na místě prováděna, poskytne znalcům Komise jakoukoli pomoc, kterou by mohli požadovat při provádění svých úkolů.

Výsledky provedených kontrol musí být projednány s příslušným orgánem příslušného členského státu před vypracováním závěrečné zprávy a jejímu dání do oběhu.

4. Pokud to Komise považuje s ohledem na výsledky kontrol považuje za odůvodněné, přezkoumá situaci v rámci Stálého veterinárního výboru podle čl. 23 odst. 1 písm. c). Může přijmout nezbytná rozhodnutí postupem podle čl. 23 odst. 3.

5. Komise sleduje vývoj situace: S ohledem na tento vývoj a postupem podle čl. 23 odst. 3 může změnit nebo zrušit rozhodnutí podle odstavce 4.

6. Prováděcí pravidla k tomuto článku se v případě potřeby stanoví postupem podle čl. 23 odst. 3.

Článek 23

1. Komisi je nápomocen:

- a) při provádění článku 10 Výbor Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu podle článku 11 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ⁽¹⁾;
- b) při provádění článku 19 Řídící výbor pro hovězí a telecí maso zřízený článkem 42 nařízení Rady (ES) č. 1254/1999 ⁽²⁾;
- c) při provádění článku 22 Stálý veterinární výbor zřízený rozhodnutím Rady 68/361/EHS ⁽³⁾.

2. Pokud se odkazuje na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Období podle čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je stanoveno na jeden měsíc.

3. Pokud se odkazuje na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Období podle čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je stanoveno na tři měsíce.

4. Výbory přijmou své jednací řády.

Článek 24

- 1. Nařízení (ES) č. 820/97 se zrušuje.
- 2. Odkazy na nařízení (ES) č. 820/97 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 25

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se na hovězí maso ze zvířat poražených 1. září 2000 a později.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. července 2000.

Za Evropský parlament
předsedkyně
N. FONTAINE

Za Radu
předseda
J. GLAVANY

⁽¹⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽²⁾ Úř. věst. L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽³⁾ Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 820/97	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	—
Článek 12	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 14 odst. 1	Článek 16 odst. 1
Článek 14 odst. 2	Článek 16 odst. 2
Článek 14 odst. 3	Článek 16 odst. 5
Článek 14 odst. 4	Článek 16 odst. 4
Článek 15	Článek 17
Článek 16 odst. 1	Článek 16 odst. 3
Článek 16 odst. 2	Článek 16 odst. 3
Článek 16 odst. 3	Článek 16 odst. 2 písm. a)
Článek 17	Článek 18
Článek 18	Článek 19
Článek 19	—
Článek 20	Článek 20
Článek 21	Článek 22
Článek 22	Článek 25